

Boerinnen en hun wagenpark

Naam: Tineke Slagter-Appel (46) •
Partner: Jan Slagter • **Kinderen:** Daan (18) en Irene (15) • **Bedrijf:** 40 melk-koeien en 6 hectare tulpenbollen •
Woonplaats: Benningbroek

TINEKE SLAGTER: 'KOFFIE BRENG IK MET DE MOUNTAINBIKE'

'Praktisch alles wat ik doe, doe ik met de fiets. Voor thuis op het erf heb ik een oude, maar stevige mountainbike. We hebben een lang erf met schuren die achter elkaar liggen. Dan is fietsen een stuk gemakkelijker. Met de mountainbike ga ik koeien halen en fiets ik snel even naar de stal of de bollenschuur. In het bollenseizoen in de zomer breng ik dan regelmatig een dienblaadje met koffie mee voor de bollenpellers.'

'Voor de wekelijkse boodschappen heb ik mijn oerdegelijke Batavus, compleet met fietstassen en mand. Natuurlijk is de auto gemakkelijker, maar lang niet

altijd sneller. Bij wegwerkzaamheden is de fiets sowieso sneller, en niets weegt op tegen het heerlijke uitwaaien in de frisse buitenlucht. En het houdt je fit en dat vind ik best belangrijk.'

'Als je zo vaak boodschappen met de fiets doet, weet je inmiddels wel hoeveel je mee kunt nemen. Maar ook bij mij is het wel eens gebeurd dat de fietstassen zo zwaar waren dat halverwege een van de tassen afbrak.'

'Fietsen is mij vroeger met de paplepel ingegoten. Naar school en naar sport gaan, alles deden we op de fiets. Met ons eigen bedrijf wonen we vrij centraal

tussen dorpen en voorzieningen op zo'n drie kilometer.'

'Elke zondag pak ik mijn racefiets uit de schuur. Die heb ik gescoord via Marktplaats. Dan ga ik met een groepje fietsvriendinnen een ochtendronde maken. De heenweg tegen de wind in, dan even ergens pauze houden met een kop koffie en dan met de wind in de rug naar huis. Met mijn Batavus fiets ik ook regelmatig routes. Een thermosfles met koffie mee, een picknickkleed en een boek, want soms kom je de mooiste plekken tegen om even te zitten. Voor mij zijn dat echte genietmomentjes.'

De ene boerin fietst liever met haar mountainbike over het erf dan dat ze loopt, de ander is gek op haar 62 jaar oude oldtimertrekker. Oud of nieuw, pruttelend of met een soepele motor, het zijn stuk voor stuk de trouwe vervoermiddelen die klaarstaan wanneer je ze nodig hebt. Vier boerinnen vertellen over hun favoriet in het wagenpark thuis.

TEKST JORIEKE VAN CAPPELLEN

Naam: Lianne Kanger-Hartelo (28) • **Partner:** Reinier Kanger (37) • **Kinderen:** Ruben (4) en Lana (3) • **Bedrijf:** 125 melkkoeien • **Woonplaats:** Ballum (Ameland)

LIANNE KANGER: 'LEKKER MET DE QUAD DOOR DE MODDER'

'Onze quad is echt onze ideale werkpartner en we zijn er thuis allemaal gek op. We hebben hem inmiddels vier jaar. Het was de bedoeling om de quad te gebruiken bij het halen van de koeien uit de wei. We melken 125 koeien, vrijwel allemaal kruisingen van holstein en montbéliarde. Het ophalen van de koeien zou met de quad een stuk minder belastend zijn voor mijn man, die vanwege zijn reuma snel last heeft van pijnlijke voeten.'

'Maar inmiddels gebruiken we de quad werkelijk voor bijna alles. Naast koeien halen kun je er makkelijk mee de wei

in om bijvoorbeeld hekken te repareren. Ook onkruid spuiten gaat eenvoudig omdat je een vaatje achter op het rekje kunt plaatsen. En het is een prima koeiendrijver. Hij kwam namelijk goed van pas toen we deze zomer midden in de nacht een hoop gestommel hoorden in de tuin. Er bleek een aantal melkkoeien te zijn losgebroken.'

'De quad is van het merk Arctic Cat en we kochten hem destijds als nieuw exemplaar. Ik hoefde niet te wennen, het rijden gaat echt heel gemakkelijk. De quad zit nu praktisch altijd onder de modderspatten, maar regelmatig

spuut Reinier hem even helemaal schoon en hij geeft hem op tijd een onderhoudsbeurt.'

'Eigenlijk is de quad gewoon onze tweede auto. Als Reinier bijvoorbeeld de auto nodig heeft, heb ik de quad. Als het nodig is doe ik er dan ook even boodschappen mee en soms haal ik er zelfs de kinderen mee van school. Die zijn al net zo gek op de quad als wij. Stiekem is het het allerleukst om samen met de kinderen thuis lekker even door de modder te scheuren met ons wagentje. Dan hebben we allemaal het grootste plezier.'

Naam: Ann Stove (26) • **Bedrijf:** samen met ouders een landbouwbedrijf met vleesvee • **Beroep buitenshuis:** thuisverpleegkundige • **Woonplaats:** Roeselare

ANN STOVE: 'HET IS ALSOF DE **TREKKER** STEEDS NAAR JE LACHT'

'Wat er zo leuk is aan mijn oldtimer-trekker? Hij heeft van die mooie ronde vormen en ronde koplampjes, het is alsof hij steeds naar je lacht. Hij is fijn afgewerkt en valt daardoor op. Ik noem hem liefkozend mijn Davidje.'

'Mijn oldtimer is een David Brown 25D van het bouwjaar 1954. Echt een oudje, je ziet dit model niet zo heel vaak meer.'

'Ik kocht hem vijf jaar geleden. Ik was al een tijdje op zoek naar dit merk en ik zag een advertentie in een landbouwblad staan. Met een stel vrienden ben ik gaan kijken. De trekker was in goede staat en juist helemaal opgeknapt. Toen hij van mij was, besloot ik mijn naam op de motorkap te zet-

ten: Ann'tje. Zo blij ben ik met mijn Davidje.'

'Ik ben een echte trekkerfan, er gaat bijna geen weekend voorbij of ik doe wel iets met trekkers. Ik ben aangesloten bij de Oude Trekker Club Roeselare. In de zomer maken we regelmatig toertochten op zondag. Vrienden verzamelen zich met hun trekker dan bij ons op de Stovehoeve en samen rijden we naar het startpunt van de tocht. Mijn familie en veel van mijn vrienden zijn ook gek op trekkers. Naast toertochten doen we mee aan trekkertrekwedstrijden. Dan rijdt ik zelf in zowel de dames- als de open klasse bij de heren mee. Niet met mijn eigen trekker, maar met de Fiat F130

van mijn broer en met andere trekkers van vrienden.'

'Thuis op ons bedrijf werk ik veel mee op de trekker bij werkzaamheden op het land. Ik combineer dat met mijn baan als thuisverpleegkundige. Eerst ga ik naar mijn cliënten, dan werk ik tussendoor een paar uurtjes op de trekker en dan ga ik weer naar mijn cliënten. Mijn eigen Davidje gebruik ik daar trouwens niet voor. Ik ben veel te bang dat er iets stuk zou gaan, het is immers niet gemakkelijk om onderdelen van een 62 jaar oude trekker te vinden. Hard werken deed hij vroeger, nu genieten we gewoon van de toertochten. Ja, mijn oldtimer hoeft nu alleen nog maar mooi te zijn.'

Naam: Janet Dobben-Schipper (40) • **Partner:** Albert Jan Dobben (47) • **Kinderen:** Lars (16), Kim (14) en Demi (11) • **Bedrijf:** 80 melkkoeien en aard-appelselectietak • **Woonplaats:** Erm

JANET DOBBEN: 'EEN PASGEBOREN KALF ACHTER IN DE **AUTO**'

'Er is bijna niets wat deze auto nog niet vervoerd heeft. Kinderen, boodschappen, melkpoederzakken, landbouwplastic, graszaad, juten aardappelzakken, gereedschap. En rond kerst veel kerstgroen en decoratiemateriaal, want dan geef ik workshops kerstdecoratie maken. Het meest bijzondere vrachtje dat ik vervoerd heb, was een te vroeg geboren kalfje. Dat lag in de wei en heb ik even in de kofferbak meegenomen naar huis.'

'Ik ben niet het type dat bang is dat de auto een beetje vies wordt. Daarvoor heb je schoonmaakspullen en een stofzuiger, toch? We hebben maar één auto, dus dan wordt hij ook volop gebruikt.'

'Onze auto is een Audi A6 die we vijf jaar geleden als tweedehands auto hebben gekocht. We wilden per se een Audi omdat het heerlijke auto's zijn om in te rijden. En het is een veilige auto. Dat is belangrijk, want mijn man en ik houden wel van stevig autorijden.'

'De Audi is meer een zakenauto dan een boerenauto, maar dat is voor ons geen probleem. Ook het flinke formaat niet, want er passen daardoor wel heel veel boodschappen in.'

'We hebben al best wat bijzondere dingen beleefd met onze auto. De dag nadat we de auto bij de garage hadden opgehaald, reden we gelijk naar het ziekenhuis van Groningen, omdat mijn man moest worden geopereerd. Geluk-

kig kwam dat allemaal goed, maar zo'n eerste autorit vergeet je nooit meer. En nog diezelfde middag belde de politie ons. Met de nummerborden die op onze Audi zaten, waren in het verleden meerdere overvallen gepleegd. Dan sta je wel even te kijken.'

'Ons hele gezin is gek op deze auto. Helemaal toen we afgelopen zomer op vakantie gingen. In Italië belandden we op een landweggetje dat steeds verder omhoogging en steeds slechter werd, en de benzinetank raakte steeds leger. Achteraf gezien was het maar goed dat we toch zijn omgekeerd, want anders waren we ongetwijfeld gestrand. Gelukkig heeft onze auto ons allemaal weer veilig beneden gebracht.'